

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2017. szeptember 27.*

„Előzetes döntéshozatal – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 7., 8. és 47. cikk – 95/46/EK irányelv – 1., 7. és 13. cikk – Személyes adatok kezelése – Az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése – Személyes adatok nyilvántartásának felállítása – Tárgy – Adóbeszedés – Adócsalás elleni küzdelem – Bírósági jogorvoslat – Szabadságok és alapvető jogok védelme – A bírósági jogorvoslatnak az előzetes közigazgatási panasz követelményétől való függővé tétele – Az említett nyilvántartás bizonyítékként való elfogadhatósága – A személyes adatok kezelésének jogszerűségével kapcsolatos feltételek – Az adatkezelésért felelős közérdekből elvégzendő feladatának végrehajtása”

A C-73/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2016. február 10-én érkezett, 2016. február 3-i határozatával terjesztett elő a

Peter Puškár

és

a **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky,**

a **Kriminálny úrad finančnej správy** között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Prechal, A. Rosas (előadó), C. Toader és E. Jarašiūnas bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. február 16-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- P. Puškár képviseletében M. Mandzák advokát,
- a szlovák kormány képviseletében B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviseletében M. Smolek és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviseletében M. J. García-Valdecasas Dorrego, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: szlovák.

- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Gentili avvocato dello Stato,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében H. Krämer, A. Tokár és H. Kranenborg, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. március 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 7., 8. és 47. cikkének, a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 1. cikke (1) bekezdésének, 7. cikke e) pontjának, 13. cikke (1) bekezdése e) és f) pontjának, valamint az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésének és az EUMSZ 267. cikknek az értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet a Peter Puškár és a Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság pénzügyi igazgatósága, a továbbiakban: pénzügyi igazgatóság), valamint a Kriminálny úrad finančnej správy (a pénzügyi közigazgatási hatóság bünyügyi hivatala, Szlovákia) között utóbbiakat Peter Puškár nevének a pénzügyi igazgatóság által fiktív vezetőnek tekintett személyek nyilvántartásából (a továbbiakban: vitatott nyilvántartás) – amelyet az adóbeszedés keretében a pénzügyi igazgatóság állított fel, és amelynek naprakésszé tételét a pénzügyi igazgatóság, a neki alárendelt adóhivatalok, valamint a pénzügyi közigazgatási hatóság bünyügyi hivatala biztosítja – való törlésének kötelezésére irányuló kereset tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 95/46 irányelv 1. cikke értelmében:

„(1) A tagállamok ezen irányelvnek megfelelően védik a természetes személyek alapvető jogait és szabadságait, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jogukat a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében.

(2) A tagállamok nem korlátozhatják és nem tilthatják a személyes adatok tagállamok közötti szabad áramlását az (1) bekezdés értelmében biztosított védelemmel kapcsolatos indokok miatt.”

4 Az említett irányelv 2. cikke a következőket fejt ki:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) »személyes adat« az azonosított vagy azonosítható természetes személyre (»érintettre«) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, szellemi [helyesen: mentális], gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén;
- b) »személyes adatok feldolgozása« (»feldolgozás«) [helyesen: »személyes adatok kezelése« (»kezelés«)] a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés [helyesen: lekérdezés], felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, törlés, illetve megsemmisítés;

[...]

- d) »adatkezelő« az a természetes vagy jogi személy, hatóság, intézmény vagy bármely más szerv, amely önállóan vagy másokkal együtt meghatározza a személyes adatok feldolgozásának [helyesen: kezelésének] céljait és módját; ha a célokat és módokat egy adott nemzeti vagy közösségi jogszabály határozza meg, az adatkezelőt vagy a kinevezésére vonatkozó külön szempontokat ez a nemzeti vagy közösségi jogszabály jelöli ki;

[...]”

5 A 95/46 irányelv „Hatály” című 3. cikke a következőket írja elő:

„(1) Ezen irányelvet kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon való feldolgozására [helyesen: kezelésére], valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon való feldolgozására [helyesen: kezelésére], amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.

(2) Az irányelv nem alkalmazandó az alábbi személyesadat-feldolgozásokra [helyesen: személyesadat-kezelésekre]:

- a közösségi jog hatályán kívül eső tevékenységek, mint például az Európai Unióról szóló szerződés V. és VI. címeiben megállapítottak, valamint a közbiztonsággal, a védelemmel, a nemzetbiztonsággal (beleértve az ország gazdasági jólétét is, ha a feldolgozási [helyesen: az adatkezelési] művelet nemzetbiztonsági ügyre vonatkozik [helyesen: nemzetbiztonsági üggyel kapcsolatos]), továbbá a büntetőjog területén az állami tevékenységekkel kapcsolatos feldolgozási [helyesen: adatkezelési] műveletek,

[...]”

6 Ezen irányelv 6. cikke a következőket fejt ki:

„(1) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok:

- a) feldolgozását [helyesen: kezelését] tisztességesen és törvényesen kell végezni;

- b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és törvényes célból történhet, és további feldolgozása [helyesen: kezelése] nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon. A személyes adatok további feldolgozása [helyesen: kezelése] történelmi, statisztikai vagy tudományos célokra nem tekintendő összeférhetetlennek, amennyiben a tagállamok biztosítják a megfelelő garanciákat;
- c) gyűjtésük és/vagy további feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] célja szempontjából megfelelőek, relevánsak és nem túlzott mértékűek;
- d) pontosak, és ha szükséges, időszerűek kell legyenek; minden észszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a hibás vagy hiányos adatok, tekintettel gyűjtésük vagy további feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] céljaira, törlésre vagy helyesbítésre kerüljenek;
- e) tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása [helyesen: kezelése] céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé. A tagállamok állapítják meg a személyes adatok történelmi, statisztikai vagy tudományos célból, hosszabb ideig történő tárolásának megfelelő garanciáit.

(2) Az adatkezelő feladata gondoskodni arról, hogy az (1) bekezdés rendelkezései teljesüljenek.”

7 Az említett irányelv 7. cikkének a szövege a következő:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel [helyesen: kezelhetők], ha:

- a) az érintett ahhoz egyértelmű hozzájárulását adta; vagy

[...]

- c) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettségnek teljesítéséhez szükséges; vagy

[...]

- e) az adatfeldolgozás közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik félre ruházott hivatali hatáskör gyakorlásához szükséges [helyesen: az adatkezelés közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy annak a közhatalomnak a gyakorlásához szükséges, amelyet az adatkezelőre, illetve arra a harmadik félre ruháztak, akivel az adatokat közölték]; vagy

- f) az adatfeldolgozás [helyesen: az adatkezelés] az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél, vagy felek jogszerű [helyesen: jogos] érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettnek az 1. cikk (1) bekezdése értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében.”

8 A 95/46 irányelv 10. cikke a következőket írja elő:

„A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az adatkezelőnek vagy képviselőjének legalább az alábbiakról tájékoztatnia kell az érintettet, akitől a rá vonatkozó adatokat gyűjtik, kivéve ha az érintett már rendelkezik ezen információkkal:

- a) az adatkezelő, vagy ha van ilyen, képviselőjének személye;
- b) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] célja, amelyre az adatokat szánják;

c) minden olyan további adat, mint például:

- az adatok címzettjei, illetve a címzettek kategóriái,
- hogy a kérdések megválaszolása kötelező vagy önkéntes, továbbá a válaszadás elmulasztásának lehetséges következményei,
- betekintési jog és az érintettre vonatkozó adatok helyesbítéséhez való jog,

amennyiben e további információk, tekintettel az adatgyűjtés sajátos körülményeire, az érintett vonatkozásában a tisztességes adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] biztosításához szükségesek.”

9 Az említett irányelv 11. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Abban az esetben, ha az adatokat nem az érintettől szerezték be, a tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az adatkezelő vagy képviselője a személyes adatok felvételének elvállalásakor, illetve, ha az adatokat harmadik személyhez szándékoznak továbbítani, legkésőbb az adatok első közlésekor köteles az érintettel legalább az alábbi információkat közölni, kivéve, ha az érintett már rendelkezik ezekkel az információkkal:

a) az adatkezelő, vagy ha van ilyen, képviselőjének személye;

b) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] célja;

c) bármely egyéb információ, mint például:

- az érintett adatok kategóriái,
- az adatok címzettjei vagy a címzettek kategóriái,
- betekintési jog és az érintettre vonatkozó adatok helyesbítéséhez való jog,

amennyiben e további információk, tekintettel az adatgyűjtés sajátos körülményeire, az érintett vonatkozásában a tisztességes adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] biztosításához szükségesek.

[...]”

10 Ugyanezen irányelv 12. cikke a következőket fejt ki:

„A tagállamoknak biztosítaniuk kell minden érintett számára a jogot, hogy az adatkezelőtől:

a) korlátozás nélkül, észszerű időközönként, túlzott késedelem vagy költség nélkül:

- megerősítést kapjon arról, hogy rá vonatkozóan adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] folyamatban van-e, továbbá, hogy információt kapjon legalább az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] céljáról, az érintett adatkategóriákról, a címzettekről vagy a címzettek kategóriáiról, akik felé az adatokat továbbítják,
- érthető formában értesítést kapjon az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] alatt álló adatokról és azok forrásával kapcsolatos minden rendelkezésre álló információról,
- tájékoztatást kapjon a rá vonatkozó adatok automatizált feldolgozása [helyesen: kezelése] során alkalmazott logikáról legalább a 15. cikk (1) bekezdésében említett automatizált döntések esetében;

- b) az esettől függően kérje az olyan adatok helyesbítését, törlését vagy zárolását, amelyek feldolgozása [helyesen: kezelése] nem felel meg ezen irányelv rendelkezéseinek, különösen az ilyen adatok hiányos vagy hibás volta miatt;
- c) kérje az adatokról tudomást szerző harmadik felek értesítését a b) ponttal összhangban végzett minden helyesbítésről, törlésről vagy zárolásról, hacsak ez lehetetlennek nem bizonyul, vagy aránytalanul nagy erőfeszítést nem igényel.”

11 A 95/46 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok jogszabályokat fogadhatnak el a 6. cikk (1) bekezdésében, a 10. cikkben, a 11. cikk (1) bekezdésében, valamint a 12. és a 21. cikkben foglalt jogok és kötelezettségek körének korlátozására, amennyiben a korlátozás az alábbiak biztosításához szükséges:

[...]

- c) közbiztonság;
- d) bűncselekmények vagy a szabályozott foglalkozások etikai vétségeinek megelőzése, vizsgálata, felderítése és az ezekkel kapcsolatos eljárások lefolytatása;
- e) valamely tagállam vagy az Európai Unió fontos gazdasági vagy pénzügyi érdeke, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket;
- f) a c), d) és e) pontban említett esetekben esetlegesen a hatósági feladatok gyakorlásához kapcsolódó ellenőrzési, felügyeleti és szabályozási tevékenység;

[...]”

12 A 95/46 irányelv 14. cikke a következőket fejt ki:

„A tagállamoknak biztosítaniuk kell az érintettnek, hogy:

- a) legalább a 7. cikk e) és f) pontjában foglalt esetekben, sajátos helyzetével kapcsolatos lényeges jogos érdekből bármikor tiltakozhasson a rá vonatkozó adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] ellen, kivéve, ha erről a nemzeti jog másként rendelkezik. Jogos tiltakozás esetén az adatkezelő által kezdeményezett adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] a továbbiakban nem terjedhet ki a szóban forgó adatokra;

[...]”

13 Az említett irányelv 17. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az adatkezelő végrehajtsa a megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisülése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy hozzáférése [helyesen: a jogosulatlan hozzáférés] elleni védelme érdekében, különösen, ha a feldolgozás [helyesen: kezelés] közben az adatokat hálózaton keresztül továbbítják, továbbá a feldolgozás [helyesen: kezelés] minden más jogellenes formája ellen.

Tekintettel a technika vívmányaira és alkalmazásuk költségeire, ezen intézkedéseknek olyan szintű biztonságot kell nyújtaniuk, amely megfelel az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] által jelentett kockázatoknak és a védendő adatok jellegének.”

14 Ugyanezen irányelv 22. cikkének a szövege a következő:

„A jogszabályban esetlegesen előírt közigazgatási jogorvoslat sérelme nélkül, amelynek keretében többek között a 28. cikkben meghatározott felügyelő hatósághoz lehet fordulni, a bíróság elé utalást megelőzően, a tagállamoknak biztosítaniuk kell mindenki számára a jogorvoslathoz való jogot bármely olyan jogának megsértése esetén, amelyet a szóban forgó adatfeldolgozásra [helyesen: adatkezelésre] alkalmazandó nemzeti jog biztosít számára.”

15 A Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Bírósághoz előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések szövegén kívül az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmazza a következőket:

- a) a jogvita tárgyának, valamint a kérdést előterjesztő bíróság által megállapított releváns tények rövid ismertetése, vagy legalább a kérdések alapját képező tények ismertetése;
- b) az ügyben esetlegesen alkalmazandó nemzeti rendelkezések tartalma, és – adott esetben – a vonatkozó nemzeti ítélkezési gyakorlat;
- c) azon okok ismertetése, amelyek miatt a kérdést előterjesztő bíróságban kérdés merült fel egyes uniós jogi rendelkezések értelmezésére vagy érvényességére vonatkozóan, valamint azt a kapcsolatot, amelyet e bíróság e rendelkezések és az alapeljárásban alkalmazandó nemzeti jog között felállít.”

A szlovák jog

16 A Szlovák Köztársaság Alkotmánya (a továbbiakban: alkotmány) 19. cikkének (3) bekezdése, amely „Az emberi jogok és alapvető szabadságok” című II. szakasz részét képezi, a következőképpen rendelkezik:

„Mindenkinek joga van a személyes adatainak illegális gyűjtésével és nyilvánosságra hozatalával, illetve az azokkal való egyéb visszaéléssel szembeni védelemhez.”

17 Az alkotmány 46. cikkének (2) és (4) bekezdése a következőket fejt ki:

„(2) Törvény eltérő rendelkezése hiányában bárki, aki úgy ítéli meg, hogy a közigazgatási hatóság határozata sérti jogaiban, kérheti a bíróságtól e határozat jogszerűségének felülvizsgálatát. Az alapvető jogokra és szabadságokra vonatkozó határozatok felülvizsgálata azonban nem zárható ki a bíróság hatásköréből.

[...]

(4) A bírósági és más jogi védelem feltételeit és részletes szabályait törvény állapítja meg.”

18 A közigazgatási panaszokról szóló 9/2010. sz. törvény 3. cikke (1) bekezdésének a szövege a következő:

„A közigazgatási panasz olyan aktus, amellyel valamely természetes vagy jogi személy [...]:

- a) a törvény által védett azon jogainak és jogos érdekeinek védelmét kéri, amelyeket véleménye szerint a közigazgatási hatóság eljárása vagy mulasztása [...] sért,
- b) konkrét hibákra – különösen valamely jogszabály megsértésére – hivatkozik, amelyek orvoslása a közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozik.”

- 19 A polgári eljárásjogi törvénykönyv 135. cikke (1) bekezdése második mondatának az alapeljárásra alkalmazandó szövege a következőképpen rendelkezik:

„A bíróságot egyebekben kötik az Ústavný súd [Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága)] és az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott azon határozatok, amelyek az emberi jogokra és az alapvető szabadságokra vonatkoznak.”

- 20 A polgári eljárásjogi törvénykönyv 250v. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében:

„(1) Az a természetes vagy jogi személy, aki úgy ítéli meg, hogy a közigazgatási hatóság határozathozataltól eltérő olyan jogellenes beavatkozása, amely közvetlenül érinti őt, vagy amely közvetlen hatást fejt ki rá, sérti a törvény által védett jogait és jogos érdekeit, kérheti a bíróságtól az azzal szembeni jogi védelmet, amennyiben e beavatkozás vagy annak hatásai fennállnak, vagy fennáll annak veszélye, hogy azok megismétlődnek.

[...]

(3) A kereset elfogadhatatlan, amennyiben a felperes nem merítette ki a különös törvényi rendelkezésekben foglalt jogorvoslati lehetőségeket. [...]

- 21 Az adóigazgatásról szóló 563/2009. sz. törvény (adójogi törvénykönyv) 164. cikkének az alapeljárásra alkalmazandó szövege a következőképpen rendelkezik:

„Adóbeszedési célból az adóhatóságok, a pénzügyi igazgatóság és a pénzügyminisztérium a különös törvényi [...] rendelkezésekben foglaltakkal összhangban jogosultak az adófizetők, azok képviselőinek és más jogalanyok személyes adatainak kezelésére; a személyes adatok kizárólag az adóhatóságként eljáró önkormányzatok, a pénzügyi hatóságok és a pénzügyminisztérium részére továbbíthatóak, valamint az adóbeszedés és a különös törvény szerinti feladataik ellátása érdekében más személyeknek, a bíróságnak és a büntetőeljárásban eljáró szervnek. Az informatikai rendszerekben [...] kezelhető a természetes személy vezeték- és keresztnéve, lakóhelyének címe és nemzeti személyazonosító száma, amennyiben a nyilvántartásba vételkor nem kapott vállalkozási azonosító számot.”

- 22 Az adók és illetékek tekintetében eljáró közigazgatási hatóságokról szóló 479/2009. sz. törvény 8. cikkének a szövege a következő:

„A pénzügyi hivatal és a pénzügyi közigazgatási hatóságok a különös szabályozás alapján [...] jogosultak személyes adatok kezelésére azon természetes személyek tekintetében, akiket a pénzügyi közigazgatási hatóságoknak a jelen törvény és a különös szabályozás szerinti feladatai ellátása során hozott aktusai érintenek; 1) a személyes adatok felsorolását a melléklet tartalmazza.”

- 23 Az adók, illetékek és vámok tekintetében eljáró közigazgatási hatóságokról szóló 333/2011. sz. törvény 4. cikke (3) bekezdésének d), e) és o) pontja a következőképpen rendelkezik:

„(3) A pénzügyi igazgatóság az alábbi feladatokat látja el:

[...]

d) létrehozza, fejleszti és kezeli a pénzügyi közigazgatási hatóságok informatikai rendszereit [...]; a pénzügyminisztérium felé jelzi az e rendszerek létrehozásához és fejlesztéséhez kapcsolódó tevékenység folytatására irányuló szándékot;

- e) létrehozza és fenntartja a gazdasági szereplők és más olyan személyek központi nyilvántartását, akik a vámszabályozás hatálya alá tartozó tevékenységet folytatnak, valamint biztosítja az Európai Bizottság megfelelő nyilvántartásával való összhangot, létrehozza és fenntartja az adófizetők központi nyilvántartását, fenntartja és naprakésszé teszi az adatnyilvántartást; létrehozza a fent említett nyilvántartásokat és a pénzügyi hatóságok informatikai rendszere útján fenntartja azokat;

[...]

- o) tájékoztatja az érintett személyeket a jogaikról és kötelezettségeikről az adók és illetékek tekintetében, valamint a különös törvényi rendelkezésekben foglalt hozzájárulásokról és kötelezettségeikről [...]"

24 A 333/2011. sz. törvény 5. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében:

„A pénzügyi közigazgatási hatóság bünyügyi hivatala felhasználja a pénzügyi közigazgatási hatóság azon informatikai rendszerét, amelyben az gyűjti, kezeli, megőrzi, továbbítja, használja, védi és megsemmisíti a személyes információkat és adatokat [...] azon személyek tekintetében, akik megsértették az adó- vagy vámjogi szabályozást, vagy akikről észszerűen feltételezhető, hogy megsértik az adó- vagy vámjogi szabályozást, illetve akik a pénzügyi közigazgatási hatóság hatáskörébe tartozó területen zavart idéznek elő a közrendet illetően, vagy akikről észszerűen feltételezhető, hogy azt idéznek elő, valamint további információkat a vám- és adójogszabályok megsértése és a közrendet zavaró jogsértések tekintetében; ezen információk és személyes adatok továbbíthatóak a pénzügyi igazgatóság, az adóhivatal, valamint a vámhivatal részére, illetve azok részükre hozzáférhetővé tehetőek, amennyiben az feladataik ellátáshoz szükséges.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 25 Mivel P. Puškár úgy vélte, hogy nevének a vitatott nyilvántartásba történő felvételével megsértették személyiségi jogait, a 2014. január 9-i, majd a 2014. november 19-i keresettel azt kérte, hogy a Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) rendelje el, hogy a pénzügyi igazgatóság, valamennyi neki alárendelt adóhivatal, valamint a pénzügyi közigazgatási hatóság bünyügyi hivatala ne vegye fel a nevét a vitatott nyilvántartásba vagy bármely más hasonló nyilvántartásba, valamint törölje e nyilvántartásokból és a pénzügyi közigazgatási hatóság informatikai rendszeréből az őt érintő összes megjegyzést.
- 26 P. Puškár szerint a pénzügyi igazgatóság, valamint a pénzügyi közigazgatási hatóság bünyügyi hivatala állította fel és használja a vitatott nyilvántartást, amely P. Puškár információi szerint 1227 olyan természetes személyt érintő nyilvántartás, akiket a hatóságok „biele kone” („fehér lovak”) kifejezéssel jelölnek meg. Ezt a kifejezést olyan személy megjelölésére használják, aki ügyvezetési feladatok ellátásában strómanként jár el. Az egyes természetes személyeket személyazonosító számukkal és vállalkozási azonosító számukkal főszabály szerint – P. Puškár információi szerint az összesen 3369 jogi személy közül – egy vagy több jogi személyhez kapcsolták, amelynél vagy amelyeknél ezek a természetes személyek meghatározott időszakon keresztül végezték feladataikat.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a vitatott nyilvántartás létezését megerősítette a pénzügyi közigazgatási hatóság bünyügyi hivatala, amely szerint azonban ezt a nyilvántartást a pénzügyi igazgatóság hozta létre.
- 28 A kérdést előterjesztő bíróság szerint a vitatott nyilvántartást a 95/46 irányelv 17. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „jogosulatlan nyilvánosságra hozatal[lal] vagy a jogosulatlan hozzáférés[sel]” szemben megfelelő technikai és szervezési intézkedésekkel védik. Ugyanakkor

P. Puškár sem beadványaiban, sem pedig a tárgyaláson nem hivatkozott arra, hogy a vitatott nyilvántartást a pénzügyi igazgatóságnak vagy adott esetben a pénzügyi közigazgatási hatóság bünyűgyi hivatalának a jogszerűen megkövetelt hozzájárulásával szerezte meg.

- 29 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) mint megalapozatlant elutasította a P. Puškár és a vitatott nyilvántartásba felvett két másik személy által előterjesztett kereseteket, az eljáráshoz kapcsolódó indokok miatt – nevezetesen amiatt, hogy ezek a felperesek nem merítették ki a nemzeti közigazgatási hatóságok előtti jogorvoslati lehetőségeket –, illetve az ügy érdekéhez kapcsolódó indokok miatt.
- 30 A P. Puškár és az e két másik személy által ezt követően előterjesztett alkotmányjogi panaszok alapján az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága) többek között az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatára alapítva úgy ítélte meg, hogy a Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) így eljárva megsértette az említett felperesek több alapvető jogát, így különösen a tisztességes eljáráshoz való jogot, a magánélet tiszteletben tartásához való jogot, valamint a személyes adatok védelméhez való jogot. Következésképpen az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága) hatályon kívül helyezte a Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) valamennyi szóban forgó határozatát, és újbóli határozathozatalra visszautalta az ügyeket ez utóbbi bíróság elé, valamint emlékeztette arra, hogy utóbbit köti az Emberi Jogok Európai Bíróságának a személyes adatok védelmével kapcsolatos ítélkezési gyakorlata.
- 31 Márpedig a Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) szerint az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága) nem vette figyelembe a Bíróságnak a személyes adatok védelmével kapcsolatos uniós jog alkalmazására vonatkozó releváns ítélkezési gyakorlatát.
- 32 E körülmények között a Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Ellentétes-e a Charta 47. cikkének első bekezdésével, amelynek alapján mindenkinek, akinek jogait – tehát a személyes adatok kezelését illetően a 95/46 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében és az azt követő rendelkezésekben előírt, a magánélet tiszteletben tartásához való jogát – megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz, az a nemzeti rendelkezés, amely a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog, így a közigazgatási bíróság előtt megindítandó kereset igénybevételének lehetőségét attól teszi függővé, hogy a felperes jogainak és szabadságainak védelme érdekében a keresetindítást megelőzően kimerítette-e a közigazgatási panaszokról szóló szlovák törvény mint *lex specialis* rendelkezéseiben foglalt jogorvoslatokat?
- 2) Értelmezhető-e úgy a Charta 7. cikkében meghatározott, a magán- és a családi élet, az otthon, valamint a kapcsolattartás tiszteletben tartásához való jog, valamint a Charta 8. cikkében meghatározott, a személyes adatok védelméhez való jog a személyes adatok védelméhez való jog feltételezett megsértése esetén, amely jogot az Európai Unió szintjén elsődlegesen a 95/46 irányelv szabályoz többek között
- a tagállamok arra irányuló kötelezettségével, hogy a személyes adatok kezelése tekintetében biztosítsák a magánélet tiszteletben tartásához való jogot (az 1. cikk (1) bekezdése), valamint
 - a tagállamok arra irányuló jogkörével, hogy rendelkezzenek arról, hogy a személyes adatok kezelhetők, ha az adatkezelés közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához szükséges (a 7. cikk e) pontja) vagy az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél vagy felek jogos érdekének érvényesítéséhez szükséges,

- és figyelemmel emellett a tagállamok arra irányuló kivételes jogkörére, hogy korlátozzák a jogok és kötelezettségek körét (a 13. cikk (1) bekezdésének e) és f) pontja), amennyiben a korlátozás valamely tagállam vagy az Európai Unió fontos gazdasági vagy pénzügyi érdekének biztosításához szükséges, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket,

hogy a tagállam az érintett hozzájárulása nélkül adóbeszedési célból nem állíthat fel személyes adatokat tartalmazó nyilvántartást, azaz, hogy a személyes adatoknak a hatóságok általi hozzáférése érdekében az adócsalás elleni küzdelem céljából történő megszerzése önmagában veszélyes?

- 3) A tagállami pénzügyi hatóság azon nyilvántartása, amely tartalmazza a felperes személyes adatait, és amelynek titkosságát a 95/46 irányelv 17. cikkének (1) bekezdése értelmében a személyes adatok jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy hozzáférése elleni védelme érdekében tett megfelelő technikai és szervezési intézkedések biztosítják, és amelyről a felperes e tagállami pénzügyi hatóság jogszerűen megkövetelt hozzájárulása nélkül értesült, olyan jogellenesen megszerzett bizonyítási eszköznek tekinthető-e, amelynek bemutatását a nemzeti bíróság a Charta 47. cikkének második bekezdésében előírt, tisztességes eljárás uniós jogi követelményével összhangban köteles elutasítani?
- 4) Összeegyeztethető-e a hatékony jogorvoslathoz, valamint a tisztességes eljáráshoz való joggal (különösen a Chartának a fent hivatkozott 47. cikkével) a nemzeti bíróság azon eljárási gyakorlata, hogy ha az adott ügyben az Emberi Jogok Európai Bíróságának az Európai Unió Bírósága által adott választól eltérő ítélkezési gyakorlata áll fenn, az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében foglalt lojális együttműködés elve és az EUMSZ 267. cikk alapján az Európai Unió Bírósága által adott jogi iránymutatásnak ad elsőbbséget?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Előzetes észrevételek

- 33 Előjáróban a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információk alapján meg kell állapítani, hogy a vitatott nyilvántartásban szereplő adatok – így különösen egyes természetes személyek, köztük P. Puškár neve – a 95/46 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett „személyes adatoknak” minősülnek, ugyanis „az azonosított vagy azonosítható természetes személyre [...] vonatkozó bármely információ[ról]” van szó (lásd ebben az értelemben: 2008. december 16-i Satakunnan Markkinapörssi és Satamedia ítélet, C-73/07, EU:C:2008:727, 35. pont; 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 29. pont).
- 34 Ezen adatoknak az alapügyben érintett különböző adóhatóságok általi gyűjtése és felhasználása következképpen az ugyanezen irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében vett „személyes adatok kezelésének” minősül (lásd ebben az értelemben: 2003. május 20-i Österreichischer Rundfunk és társai ítélet, C-465/00, C-138/01 és C-139/01, EU:C:2003:294, 64. pont; 2008. december 16-i Huber ítélet, C-524/06, EU:C:2008:724, 43. pont; 2015. október 1-jei, Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 29. pont).
- 35 A spanyol kormány azonban azt állítja, hogy a személyes adatok ezen kezelése nem tartozik a 95/46 irányelv hatálya alá ezen irányelv 3. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése alapján, amely rendelkezés értelmében ez az irányelv mindenestre nem alkalmazandó a közbiztonsággal, a védelemmel, a nemzetbiztonsággal (beleértve az ország gazdasági jólétét is, ha az adatkezelési művelet nemzetbiztonsági ügygel kapcsolatos), továbbá a büntetőjog területén az állami tevékenységekkel kapcsolatos, a személyes adatok kezelésével kapcsolatos műveletekre.

- 36 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az említett rendelkezésben példaként említett tevékenységek minden esetben az állam vagy az állami hatóságok sajátos tevékenységei, és nem tartoznak a magánszemélyek tevékenységei közé (lásd: 2003. november 6-i Lindqvist ítélet, C-101/01, EU:C:2003:596, 43. pont; 2008. december 16-i Satakunnan Markkinapörssi és Satamedia ítélet, C-73/07, EU:C:2008:727, 41. pont).
- 37 A Bíróság azt is megállapította, hogy a 95/46 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében példálózó jelleggel említett tevékenységek az említett rendelkezésben előírt kivétel hatályát hivatottak meghatározni úgy, hogy e kivétel csak az ott így kifejezetten említett vagy ugyanezen kategóriába tartozónak tekinthető tevékenységekre alkalmazható (lásd: 2003. november 6-i Lindqvist ítélet, C-101/01, EU:C:2003:596, 44. pont).
- 38 Mivel a 95/46 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésében előírt kivétel alkalmazhatatlanná teszi a személyes adatoknak az ezen irányelvben előírt védelmi rendszerét, és így eltér az irányelv alapjául szolgáló célkitűzéstől – amely a természetes személyek alapvető jogai és szabadságai védelmének biztosítására irányul a személyes adatok kezelése tekintetében –, azt szigorúan kell értelmezni.
- 39 Az alapügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a szóban forgó adatokat az adóbeszedés és az adócsalás elleni küzdelem céljából gyűjtik és használják fel. A kérdést előterjesztő bíróság által e tekintetben elvégzendő vizsgálatokra figyelemmel ugyanakkor nem tűnik úgy, hogy ezen adatok kezelése a közbiztonsággal, a védelemmel vagy a nemzetbiztonsággal kapcsolatos.
- 40 Továbbá, jóllehet nem tűnik kizártnak, hogy az említett adatokat olyan büntetőeljárások keretében lehessen felhasználni, amelyek pénzügyi területen elkövetett bűncselekmény miatt egyes olyan személyekkel szemben indíthatók, akiknek a neve a vitatott nyilvántartásban szerepel, nem tűnik úgy, hogy az alapügyben szóban forgó adatokat kifejezetten ilyen büntetőeljárások lefolytatásának céljával vagy a büntetőjog területére tartozó állami tevékenységekkel összefüggésben gyűjtötték.
- 41 Egyébiránt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az adóügyi adatok a 95/46 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett „személyes adatoknak” minősülnek (lásd ebben az értelemben: 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 29. pont).
- 42 Ebben az összefüggésben ki kell emelni, hogy a 95/46 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontja felhatalmazza a tagállamokat jogszabályok elfogadására az említett irányelv 6. cikke (1) bekezdésében, a 10. cikkében, a 11. cikke (1) bekezdésében, valamint a 12. és a 21. cikkében foglalt jogok és kötelezettségek körének korlátozására, amennyiben a korlátozás valamely tagállam vagy az Unió fontos gazdasági vagy pénzügyi érdekének biztosításához szükséges, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket. A 95/46 irányelvvel biztosított adatvédelem pénzügyi célú korlátozásáról ezért az említett irányelv kifejezetten rendelkezik.
- 43 Márpedig a 95/46 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése szükségképpen feltételezi, hogy az abban érintett nemzeti jogszabályok – amelyek valamely tagállam fontos gazdasági vagy pénzügyi érdekének biztosításához szükségesek az adózás terén – ezen irányelv hatálya alá tartozzanak (lásd analógia útján: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 73. pont).
- 44 A fentiekből következik, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálatokra figyelemmel a személyes adatoknak az alapügyben szóban forgóhoz hasonló kezelése a 95/46 irányelv hatálya alá tartozik.

Az első kérdésről

- 45 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a Charta 47. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétesek az olyan nemzeti jogszabályok, amelyek a bírósági jogorvoslat valamely személy általi gyakorlását – amely személy azt állítja, hogy megsértették a 95/46 irányelvvel biztosított, a személyes adatok védelméhez való jogát – attól teszik függővé, hogy előzőleg kimerítették a nemzeti közigazgatási hatóságok előtt rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket (a továbbiakban: rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek).

Az elfogadhatóságról

- 46 P. Puškár és a szlovák kormány vitatja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés elfogadhatóságát.
- 47 P. Puškár többek között úgy érvel, hogy ez a kérdés hipotetikus, mivel miután a kérdést előterjesztő bíróság elutasította első keresetét azzal az indokkal, hogy nem terjesztett elő közigazgatási panaszt, az említett bírósági előtti második keresetét megelőzően kimerítette az összes lehetséges jogorvoslati lehetőséget.
- 48 Hasonlóképpen, a szlovák kormány hangsúlyozza, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat legalább két olyan eljárást említ, amelyet P. Puškár indított, azonban nem pontosítja, hogy azok közül melyik kapcsán került sor a jelen előzetes döntéshozatalra. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő információk nem teszik lehetővé annak meghatározását, hogy nyújtottak-e be panaszt a 9/2010. sz. törvény alapján, amely esetben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés hipotetikus jellege miatt elfogadhatatlan.
- 49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag az alapügyben eljáró és a meghozandó bírósági határozatért felelős nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira tekintettel megítélje mind az előzetes döntéshozatalra utaló határozat szükségességét az ügydöntő határozat meghozatala szempontjából, mind a Bíróság elé terjesztett kérdések relevanciáját. Következésképpen, ha a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (lásd különösen: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 A nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell (lásd: 2014. július 17-i YS és társai ítélet, C-141/12 és C-372/12, EU:C:2014:2081, 63. pont). A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróságok által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolását, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli és jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (lásd különösen: 2017. április 26-i Stichting Brein ítélet, C-527/15, EU:C:2017:300, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Márpedig a jelen ügyben nem ez az eset áll fenn. Amint az ugyanis a jelen ítélet 29. és 30. pontjában megállapításra került, az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Najvyšší súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság legfelsőbb bírósága) először többek között amiatt utasította el a P. Puškár és a két másik személy által előterjesztett kereseteket, hogy nem merítették ki a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket, és ezeket a határozatokat hatályon kívül helyezte az Ústavný súd Slovenskej republiky (a Szlovák Köztársaság alkotmánybírósága).

- 52 E körülmények között nem tűnik nyilvánvalóan úgy, hogy az uniós jognak a kérdést előterjesztő bíróság által kért értelmezése semmilyen összefüggésben nem áll az alapügy tényállásával vagy tárgyával.
- 53 Ebből következik, hogy az első kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 54 A 95/46 irányelv 22. cikke kifejezetten megköveteli, hogy a tagállamok biztosítsák mindenki számára a jogorvoslathoz való jogot bármely olyan jogának megsértése esetén, amelyet a személyes adatok szóban forgó kezelésére alkalmazandó nemzeti jog biztosít számára.
- 55 Az említett irányelv semmi olyan rendelkezést nem tartalmaz, amely konkrétan azokat a feltételeket rendezi, amelyek mellett e jogorvoslat gyakorolható, de nem is zárja ki azt, hogy a nemzeti jog a közigazgatási hatóságok előtti jogorvoslati lehetőségeket is meghatározza. Éppen ellenkezőleg, meg kell jegyezni, hogy az említett 22. cikk kifejezetten jelzi, hogy a tagállamok az említett, bármely személy rendelkezésére álló bírósági jogorvoslathoz való jogot „[a] jogszabályban esetlegesen előírt közigazgatási jogorvoslat sérelme nélkül [határozzák meg], amelynek keretében többek között a 28. cikkben meghatározott felügyelő hatósághoz lehet fordulni, a bíróság elé utalást megelőzően”.
- 56 Meg kell ugyanakkor határozni, hogy a Charta 47. cikkével ellentétes-e az, hogy valamely tagállam előírja, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítése az ilyen bírósági jogorvoslat előterjesztésének előfeltételét képezi.
- 57 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésében előírt lojális együttműködés elve értelmében a tagállami bíróságok feladata a jogalanyok számára az uniós jogból eredő jogok bírói védelmének a biztosítása, és az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése ezenfelül előírja, hogy a tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony bírói jogvédelem biztosításához szükségesek (lásd különösen: 2016. november 8-i Lesoochranárske zoskupenie VLK ítélet, C-243/15, EU:C:2016:838, 50. pont; 2017. július 26-i Sacko ítélet, C-348/16, EU:C:2017:591, 29. pont).
- 58 A tagállamok számára előírt ezen kötelezettség megfelel a Chartának „A hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog” című 47. cikkében előírt jognak, amelynek értelmében mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz (lásd ebben az értelemben: 2017. május 16-i Berlioz Investment Fund ítélet, C-682/15, EU:C:2017:373, 44. pont; 2017. július 26-i Sacko ítélet, C-348/16, EU:C:2017:591, 30. pont).
- 59 Ebből következik, hogy amikor a tagállamok meghatározzák az azon jogorvoslatokra vonatkozó eljárási szabályokat, amelyek a 95/46 irányelvvel biztosított jogok védelmének garantálására irányulnak, biztosítaniuk kell a Charta 47. cikkében megállapított hatékony jogorvoslathoz és tisztességes eljáráshoz való jog tiszteletben tartását, amely a hatékony bírói jogvédelem elvének megerősítését képezi (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 15-i Star Storage és társai ítélet, C-439/14 és C-488/14, EU:C:2016:688, 46. pont; 2017. július 26-i Sacko ítélet, C-348/16, EU:C:2017:591, 31. pont).
- 60 A 95/46 irányelv 22. cikkében előírt jogorvoslat jellemzőit a Charta 47. cikkével összhangban kell ezért meghatározni (lásd analógia útján: 2015. december 17-i Tall ítélet, C-239/14, EU:C:2015:824, 51. pont; 2017. július 26-i Sacko ítélet, C-348/16, EU:C:2017:591, 31. pont).
- 61 A jelen ügyet illetően az alapeljárásban nem vitatott, hogy a szóban forgó nemzeti szabályozás azzal, hogy a valamely személy által előterjesztett bírósági jogorvoslat elfogadhatóságát – amely személy azt állítja, hogy megsértették a 95/46 irányelvvel biztosított, a személyes adatok védelméhez való jogát – a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek előzetes kimerítésétől teszi függővé, a

bírósághoz való fordulás tekintetében egy további szakaszt vezet be. Amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 53. pontjában, az ilyen eljárási szabály késlelteti a bírósági jogorvoslathoz jutást, és többletköltségekkel járhat.

- 62 Tehát a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó kötelezettség mint a bírósági jogorvoslat előterjesztésének előfeltétele a Charta 47. cikke értelmében vett, bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog korlátozásának minősül, amely a Charta 52. cikke (1) bekezdésének megfelelően csak akkor igazolható, ha azt törvény előírja, ha tiszteletben tartja az említett jog lényeges tartalmát, és ha az arányosság elvére figyelemmel a korlátozásra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 15-i *Star Storage* és társai ítélet, C-439/14 és C-488/14, 49. pont).
- 63 Meg kell állapítani, hogy az alapügyben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó kötelezettség jogalapja a polgári eljárásjogi törvénykönyv 250v. cikkének (3) bekezdésében került meghatározásra, így ezt a kötelezettséget úgy kell tekinteni, hogy azt a nemzeti jogszabályok írják elő (lásd ebben az értelemben: 2016. szeptember 15-i *Star Storage* és társai ítélet, C-439/14 és C-488/14, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Továbbá ez a kötelezettség tiszteletben tartja a Charta 47. cikkében kimondott hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog lényeges tartalmát. Az említett kötelezettség ugyanis nem kérdőjelezi meg ezt a jogot mint ilyet. E jog gyakorlásához csak egy további eljárási szakasz került előírásra.
- 65 Mindazonáltal még ellenőrizni szükséges, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó kötelezettség általános érdekű célkitűzést szolgál-e, és amennyiben igen, tiszteletben tartja-e a Charta 52. cikkének (1) bekezdése szerinti arányosság elvét.
- 66 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és a szlovák kormány észrevételeiből kitűnik, hogy azok az indokok, amelyek megalapozzák a közigazgatási panasznak a bírósági jogorvoslat előterjesztését megelőző kötelező benyújtását, egyrészt ahhoz a szándékhoz kapcsolódnak, hogy amennyiben a közigazgatási hatóság helyt ad a felperes érveinek, gyorsabban orvosolhasson egy jogellenes helyzetet e panasz megalapozottságának megállapítása esetén, valamint annak elkerülését, hogy e hatóság ellen váratlan kereseteket indítsanak. Másrészt, ezek az indokok ahhoz a tényhez kapcsolódnak, hogy az ilyen kötelezettség hozzájárul a bírósági eljárás hatékonyságához abban az esetben, ha az említett hatóság nem ért egyet a felperessel, és ha utóbbi ezt követően bírósági jogorvoslatot kér, ugyanis a bíróság ez alkalommal támaszkodhat a meglévő közigazgatási iratokra.
- 67 Ennek alapján úgy tűnik, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó kötelezettség célja a bíróságoknak az olyan jogvitáktól való tehermentesítése, amelyeket az érintett közigazgatási hatóság előtt közvetlenül el lehet dönteni, valamint a bírósági eljárások hatékonyságának növelése az olyan jogviták tekintetében, amelyek esetében annak ellenére terjesztenek elő bírósági jogorvoslatot, hogy már nyújtottak be panaszt. Az említett kötelezettség ennél fogva jogszerű általános érdekű célkitűzéseket követ.
- 68 Amint az a főtanácsnok indítványának 62. pontjából kitűnik, úgy tűnik, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó kötelezettség alkalmas e célkitűzések elérésére, mivel e kötelezettséghez képest semmilyen enyhébb, és az említett célkitűzések ugyanolyan hatékony elérésére alkalmas eszköz nem kínálkozik.
- 69 Továbbá nem tűnik úgy, hogy nyilvánvaló aránytalanság áll fenn e célkitűzések és a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó kötelezettséggel okozott esetleges hátrányok között (lásd analógia útján: 2010. március 18-i *Alassini* és társai ítélet, C-317/08–C-320/08, EU:C:2010:146, 65. pont).

- 70 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Charta 47. cikkében megerősített, hatékony bírói jogvédelem elvével nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az elektronikus távközlési és fogyasztási szolgáltatások terén a bírósági jogorvoslat előterjesztését egyeztetési eljárások és peren kívüli közvetítési eljárások előzetes lefolytatásától teszi függővé, amennyiben ezek az eljárások nem vezetnek a felek tekintetében kötelező határozathoz, nem eredményezik a bírósági jogorvoslat előterjesztésének lényeges késedelmét, felfüggesztik az érintett jogok elévülését, és nem járnak semmilyen – vagy legalábbis nem számottevő – költséggel a felek számára, feltéve mindazonáltal, hogy az elektronikus út nem képezi az említett eljárásokhoz való hozzáférés egyetlen módját, és kivételes esetekben, ha a helyzet sürgető volta megköveteli, van lehetőség ideiglenes intézkedések meghozatalára (lásd ebben az értelemben: 2010. március 18-i Alassini és társai ítélet, C-317/08–C-320/08, EU:C:2010:146, 67. pont; 2017. június 14-i Menini és Rampanelli ítélet, C-75/16, EU:C:2017:457, 61. pont).
- 71 Ezek a különböző feltételek *mutatis mutandis* alkalmazandók az alapügyben szóban forgó, a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó kötelezettségre.
- 72 Így a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak megvizsgálása, hogy a szlovák jogban rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek gyakorlásának konkrét módjai nem érintik-e aránytalanul a Charta 47. cikkében említett, a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot.
- 73 Ebben az összefüggésben ki kell emelni, hogy P. Puškár többek között az azzal a kérdéssel kapcsolatos bizonytalanságra hivatkozott, hogy a bírósági jogorvoslat előterjesztésére nyitva álló határidő azelőtt kezdődik-e, hogy az érintett közigazgatási hatóság előtt előterjesztett jogorvoslat keretében határozatot hoznak. Amennyiben ennek az esete állna fenn, a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek kimerítésére vonatkozó kötelezettség, amely megakadályozhatná a bírói jogvédelemhez való hozzáférést, nem felelne meg a Charta 47. cikkében említett, a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jognak.
- 74 Ami a késedelmeket illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 47. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a bíróság észszerű időn belül tárgyalja. Márpedig, jóllehet ez a jog kétségtől magától a bírósági eljárást érinti, azt a bírósági jogorvoslat előterjesztésének előfeltétele sem veszélyeztetheti.
- 75 Azokat a költségeket illetően, amelyekkel egy előzetes közigazgatási panasz járhat, amint azt a főtanácsnok is kiemelte indítványának 68. és 69. pontjában, jóllehet főszabály szerint megengedett a tagállamok számára, hogy a közigazgatási hatóság előtti jogorvoslat előterjesztéséhez észszerű illetékeket írjanak elő, az ilyen illeték nem határozható meg olyan mértékben, amely akadályt képezhet a bírósági jogorvoslathoz való, a Charta 47. cikkében biztosított jog gyakorlásának. E tekintetben figyelembe kell venni azt, hogy ez az illeték hozzáadódik a bírósági eljárás költségeihez.
- 76 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Charta 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétesek az olyan nemzeti jogszabályok, amelyek a bírósági jogorvoslat valamely személy általi gyakorlását – amely személy azt állítja, hogy megsértették a 95/46 irányelvvel biztosított, a személyes adatok védelméhez való jogát – attól teszik függővé, hogy előzőleg kimerítették a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket, feltéve hogy az említett jogorvoslati lehetőségek gyakorlásának konkrét módjai nem érintik aránytalanul a Charta 47. cikkében említett, a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot. Többek között az szükséges, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségek előzetes kimerítése ne eredményezze a bírósági jogorvoslat előterjesztésének lényeges késedelmét, vonja maga után az érintett jogok elévülésének felfüggesztését, és ne járjon számottevő költséggel.

A harmadik kérdésről

- 77 A másodikként vizsgálendő harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a Charta 47. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely nemzeti bíróság elutasítja a személyes adatoknak a 95/46 irányelvvel biztosított védelmének megsértésére vonatkozó bizonyítékként a vitatotthoz hasonló olyan nyilvántartást, amelyet az érintett személy mutatott be, és amely az utóbbira vonatkozó személyes adatokat tartalmaz, amennyiben e személy ezt a nyilvántartást az ezen adatok kezeléséért felelős jogszerűen megkövetelt hozzájárulása nélkül szerezte meg.

Az elfogadhatóságról

- 78 Több fél és a Bíróság előtt észrevételeket előterjesztő érdekeltek is úgy vélik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés elfogadhatatlan.
- 79 Egyrészt P. Puškár és a szlovák kormány szerint ez a kérdés a bizonyítékok jogszerűségére vonatkozó uniós szabályozás hiányában semmilyen kapcsolatban nem áll az uniós joggal.
- 80 Az ilyen érvelésnek azonban nem lehet helyt adni.
- 81 Meg kell ugyanis állapítani, hogy P. Puškár a szlovák adóhatóságok intézkedésével, nevezetesen a vitatott nyilvántartás felállításával kapcsolatban kér bírósági jogorvoslatot, amely nyilvántartással véleménye szerint megsértették a 95/46 irányelvvel részére biztosított jogokat.
- 82 Az alapügyben szóban forgó bizonyítéknak a kérdést előterjesztő bíróság által kizárólag azzal az indokkal történő elutasítása, hogy P. Puškár ezt az adatkezeléséért felelős jogszerűen megkövetelt hozzájárulása nélkül szerezte meg, a bírósági jogorvoslathoz való, a 95/46 irányelv 22. cikkében biztosított jog korlátozásának, valamint a Charta 47. cikke értelmében a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog korlátozásának minősül.
- 83 Másrészt a cseh kormány kétségeit fejezi ki a harmadik kérdésnek az alapjogvita megoldásához való relevanciáját illetően, mivel az e jogvitában félként részt vevő közigazgatási hatóságok egyike, nevezetesen a pénzügyi közigazgatási hatóság bünyűügyi hivatala nem vitatja a vitatott nyilvántartás létezését. Az alapjogvita következképpen nem veti fel a vitatott nyilvántartás létezésével kapcsolatos kérdést, így az nem követeli meg az e nyilvántartás mint bizonyíték elfogadhatóságáról való döntést.
- 84 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy nem tűnik úgy, hogy a kérdést előterjesztő bíróság állást foglalt a vitatott nyilvántartás felállításával kapcsolatos körülményekről.
- 85 E körülmények között a jelen ítélet 49. és 50. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel nem tűnik nyilvánvalóan úgy, hogy az uniós jog kért értelmezése semmilyen összefüggésben nem áll az alapügy tényállásával vagy tárgyával.
- 86 A fenti megfontolások összességére tekintettel a harmadik kérdést elfogadhatónak kell tekinteni.

Az ügy érdeméről

- 87 Amint az a jelen ítélet 82. pontjában megállapításra került, a vitatotthoz hasonló nyilvántartásnak a 95/46 irányelvvel biztosított jogok megsértésére való bizonyítékként történő elutasítása a Charta 47. cikke értelmében a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jog korlátozásának minősül.

- 88 A jelen ítélet 62. pontjából kitűnik, hogy az ilyen korlátozás a Charta 52. cikke (1) bekezdése értelmében csak akkor igazolható, ha azt törvény előírja, ha tiszteletben tartja az említett jog lényeges tartalmát, és ha az arányosság elvére figyelemmel a korlátozásra csak akkor és annyiban kerülhet sor, ha és amennyiben az elengedhetetlen, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja.
- 89 Következésképpen ahhoz, hogy a vitatott nyilvántartást bizonyítékként el lehessen utasítani, a kérdést előterjesztő bíróságnak mindenekelőtt meg kell győződnie arról, hogy a hatékony jogorvoslathoz való jog ezen korlátozását a nemzeti jog ténylegesen előírja-e.
- 90 Ezt követően ennek a bíróságnak meg kell vizsgálnia, hogy az ilyen elutasítás sérti-e a hatékony bírói jogvédelemhez való, a Charta 47. cikkében meghatározott alapvető jog lényeges tartalmát. Ebben az összefüggésben különösen azt kell ellenőrizni, hogy a vitatott nyilvántartás létezését és az a tényt, hogy ez a nyilvántartás P. Puškár személyes adatait tartalmazza, az alapeljárásban vitatják-e, és adott esetben azt, hogy P. Puškár rendelkezik-e e tekintetben más bizonyítékokkal.
- 91 Végül az említett bíróság feladata annak értékelése, hogy a vitatott nyilvántartás bizonyítékként való elutasítása szükséges-e, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét szolgálja-e.
- 92 E tekintetben úgy tűnik, hogy a belső dokumentumok bírósági eljárásban való engedély nélküli felhasználásának elkerülésére irányuló célkitűzés általános érdekű célkitűzésnek minősülhet (lásd ebben az értelemben: 2002. október 23-i Ausztria kontra Tanács ítélet, C-445/00, EU:C:2002:607, 12. pont; 2007. március 23-i Stadtgemeinde Frohnleiten és Gemeindebetriebe Frohnleiten ítélet, C-221/06, EU:C:2007:185, 19. pont; 2009. január 29-i Donnici kontra Parlament ítélet, C-9/08, nem tették közzé, EU:C:2009:40, 13. pont). Továbbá, amikor a vitatotthoz való nyilvántartás feltehetően továbbra is bizalmas marad, és más természetes személyek személyes adatait is tartalmazza, fennáll az e személyek jogai védelmének szükségessége.
- 93 Amennyiben a vitatotthoz hasonló nyilvántartásnak – amelyet az e nyilvántartásban szereplő adatok kezeléséért felelős hatóság jogszerűen megkövetelt hozzájárulása nélkül szereztek meg – bizonyítékként való elutasítása alkalmasnak tűnik e célkitűzések elérésére, a kérdést előterjesztő bíróság feladata ugyanakkor annak ellenőrzése, hogy az ilyen elutasítás nem érinti-e aránytalanul a Charta 47. cikkében említett, a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot.
- 94 Márpedig, legalábbis abban az esetben, ha az a személy, akinek a személyes adatai a nyilvántartásban szerepelnek, jogosult az ezen adatokhoz való hozzáférésre, az ilyen elutasítás ugyanezen célkitűzésekhez képest aránytalannak tűnik.
- 95 E tekintetben ki kell emelni, hogy a 95/46 irányelv 12. cikke mindenki számára biztosítja az őt érintő, összegyűjtött adatokhoz való hozzáférés jogát. Továbbá a 95/46 irányelv 10. és 11. cikkéből kitűnik, hogy az ezen adatok kezeléséért felelősnek az e kezeléssel kapcsolatos bizonyos információkat kell szolgáltatnia az érintett személyeknek.
- 96 Jóllehet a 95/46 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése lehetővé teszi az irányelv 10–12. cikkében előírt jogok hatályának korlátozását, amikor az ilyen korlátozás többek között bűncselekmények megelőzésének, vizsgálatának, felderítésének és az ezekkel kapcsolatos eljárások lefolytatásának, vagy valamely tagállam fontos gazdasági vagy pénzügyi érdekének, beleértve az adózási kérdéseket, valamint ellenőrzési, felügyeleti és szabályozási tevékenységnek a biztosításához szükséges, ez a rendelkezés kifejezetten megköveteli, hogy az ilyen korlátozások elfogadására jogszabályok útján kerüljön sor (lásd ebben az értelemben: 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 39. pont).

- 97 Így a kérdést előterjesztő bíróságnak ahhoz, hogy a vitatott nyilvántartás bizonyítékként való elutasításának arányosságát értékelje, meg kell vizsgálnia azt, hogy nemzeti jogszabályai az e nyilvántartásban szereplő adatok tekintetében korlátozzák-e, vagy sem, a 95/46 irányelv 10–12. cikkében kifejtett, a tájékoztatáshoz való jogot és a hozzáférési jogot, valamint azt, hogy az ilyen korlátozás adott esetben indokolt-e. Továbbá, még akkor is, ha ez az eset áll fenn, és támpontok is állnak is fenn arra nézve, hogy jogos érdek fűződik a szóban forgó nyilvántartás esetleges bizalmas kezeléséhez, a nemzeti bíróságoknak esetről esetre meg kell vizsgálniuk, hogy e támpontok nagyobb súllyal esnek-e latba mint az egyén jogainak védelméhez fűződő érdek, és hogy az ezen bíróság előtt folyamatban lévő eljárás keretében léteznek-e az ezen bizalmas kezelés biztosítására szolgáló más eszközök, különösen az ezen nyilvántartásban szereplő más természetes személyek személyes adatait illetően.
- 98 Az előző megfontolások összességére tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a Charta 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely nemzeti bíróság elutasítja a személyes adatoknak a 95/46 irányelvvel biztosított védelmének megsértésére vonatkozó bizonyítékként a vitatotthoz hasonló olyan nyilvántartást, amelyet az érintett személy mutatott be, és amely az utóbbira vonatkozó személyes adatokat tartalmaz, amennyiben e személy ezt a nyilvántartást az ezen adatok kezeléséért felelős jogszerűen megkövetelt hozzájárulása nélkül szerezte meg, kivéve ha az ilyen elutasítást nemzeti jogszabályok írják elő, és az tiszteletben tartja a hatékony jogorvoslatához való jog lényeges tartalmát, valamint az arányosság elvét.

A második kérdéstről

- 99 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 95/46 irányelvet és a Charta 7. és 8. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes a személyes adatok tagállami hatóságok általi, az adóbeszedés és az adócsalás elleni küzdelem céljából való olyan kezelése, mint amelyre az alapügyben a vitatott nyilvántartás felállításával az érintett személyek hozzájárulása nélkül sor került.

Az elfogadhatóságról

- 100 P. Puškár szerint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés hipotetikus és az alapjogvita megoldásához nem releváns. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanis kizárólag azt kívánta megtudni, hogy a személyes adatoknak a pénzügyi igazgatóság általi kezelése főszabály szerint elfogadható-e, azonban nem érintette konkrétan a vitatott nyilvántartást, amelyet a pénzügyi igazgatóság jogalap nélkül hozott létre.
- 101 Mindazonáltal a jelen ítélet 49. és 50. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra, valamint az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban szereplő információkra tekintettel úgy kell tekinteni, hogy nem tűnik nyilvánvalóan úgy, hogy az uniós jog kért értelmezése semmilyen összefüggésben nem áll az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával.

Az ügy érdeméről

- 102 A második kérdést a 95/46 irányelvre tekintettel kell megvizsgálni, mivel amint az különösen ezen irányelv célkitűzéséből kitűnik – amely az 1. cikkének (1) bekezdésében került meghatározásra –, amennyiben ezen irányelv értelmében a személyes adatok jogszerű kezelésére vonatkozó feltételek teljesülnek, úgy kell tekinteni, hogy ez a kezelés a Charta 7. és 8. cikkében meghatározott követelményeket is teljesíti.

- 103 Amint az a jelen ítélet 33. és 34. pontjából kitűnik, a vitatotthoz hasonló nyilvántartás felállítása, amely bizonyos természetes személyek neveit tartalmazza, és őket egy vagy több olyan jogi személyhez társítja, amelynél vagy amelyeknél ezek a természetes személyek fiktív módon ügyvezetési feladatokat látnak el, a 95/46 irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében „személyes adatok kezelésének” minősül.
- 104 A 95/46 irányelvnek „A személyes adatok feldolgozásának [helyesen: kezelésének] jogszerűségére vonatkozó általános szabályok” című II. fejezetében szereplő rendelkezéseknek megfelelően, az ezen irányelv 13. cikke alapján elfogadott eltérésekre figyelemmel a személyes adatok bármely kezelésének egyrészt meg kell felelnie az említett irányelv 6. cikkében kifejtett, az adatok minőségére vonatkozó elveknek, másrészt pedig teljesítenie kell az ugyanezen irányelv 7. cikkében felsorolt, az adatkezelés jogszerűvé tételére vonatkozó kritériumok valamelyikét (lásd: 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 30. pont).
- 105 Arra is emlékeztetni kell, hogy az említett irányelv által követett azon célkitűzésből, amelynek lényege az egyenértékű védelmi szint biztosítása valamennyi tagállamban, az következik, hogy az irányelv 7. cikke kimerítő és korlátozó jellegű felsorolását írja elő azon eseteknek, amelyekben a személyes adatok kezelése jogszerűnek minősíthető (lásd: 2011. november 24-i ASNEF és FECMD ítélet, C-468/10 és C-469/10, EU:C:2011:777, 30. pont).
- 106 Különösen ki kell emelni, hogy az említett 7. cikk e) pontja előírja, hogy a személyes adatok kezelése jogszerű, ha „az adatkezelés közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy annak a közhatalomnak a gyakorlásához szükséges, amelyet az adatkezelőre, illetve arra a harmadik félre ruháztak, akivel az adatokat közölték”.
- 107 Márpedig úgy tűnik, hogy a vitatott nyilvántartás felállítása e rendelkezés hatálya alá tartozhat.
- 108 Úgy tűnik ugyanis, hogy az adóbeszedést és az adócsalás elleni küzdelmet, amely célok érdekében a vitatott nyilvántartást felállították, az e rendelkezés értelmében vett közérdekből elvégzendő feladatoknak kell tekinteni.
- 109 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy a szlovák hatóságokat, amelyek ezt a nyilvántartást felállították, vagy amelyekkel azt közölték, a szlovák jogszabályok az említett feladatokkal ruházták-e fel.
- 110 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a személyes adatok gyűjtése meghatározott, egyértelmű és törvényes célból történik. Amint azt a főtanácsnok indítványának 106. pontjában megállapította, a személyes adatok kezelésére irányuló célkitűzés a 95/46 irányelv 7. cikke e) pontjának alkalmazási körében elválaszthatatlanul összekapcsolódik azokkal a feladatokkal, amelyekkel az adatkezelésért felelőst ruházták fel. Az említett feladatok e felelősre ruházásának következeképpen egyértelműen magában kell foglalnia az érintett kezelésre irányuló célkitűzést.
- 111 Szintén a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy a vitatott nyilvántartás felállítása az alapügyben szóban forgó közérdekből elvégzendő feladatok végrehajtásához szükséges-e, figyelembe véve különösen a vitatott nyilvántartás felállításának pontos célját, azokat a joghatásokat, amelyek a nyilvántartásban szereplő személyeket érintik, valamint e nyilvántartás nyilvános vagy nem nyilvános jellegét.
- 112 E tekintetben ügyelni kell az arányosság elvének tiszteletben tartására. A magánélet tiszteletben tartásához való alapvető jog védelme uniós szinten ugyanis megköveteli, hogy a személyes adatok védelme alóli kivételek és e védelem korlátozásai a feltétlenül szükséges határokon belül maradjanak (lásd ebben az értelemben: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 113 Így a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy a vitatott nyilvántartás felállítása és az érintett személyek nevének e nyilvántartásba való felvétele alkalmas-e az ezen tényezőkkel követett célkitűzések megvalósítására, és hogy nem léteznek-e más, enyhébb eszközök e célkitűzések eléréséhez.
- 114 Valamely személy számára az a körülmény, hogy felveszik a vitatott nyilvántartásba, sértheti bizonyos jogait. Az e nyilvántartásba való felvétel ugyanis árthat a jóhírnevének, és hatással lehet az adóhatóságokkal való kapcsolataira. Hasonlóképpen, ez a felvétel érintheti az e személyt megillető, a Charta 48. cikkének (1) bekezdésében meghatározott ártatlanság véelmét, valamint a Charta 16. cikkében előírt, a vitatott nyilvántartásba felvett természetes személyekkel kapcsolatban álló jogi személyeket megillető vállalkozás szabadságát. Úgy tűnik, hogy az ilyen jogsértés csak akkor lehet elfogadható, ha elegendő valószínűsítő körülmény létezik annak feltételezésére, hogy az érintett személy fiktív módon ügyvezetési feladatokat lát el a vele kapcsolatban álló jogi személyeknél, és ezért hátráltatja az adóbeszedést és az adócsalás elleni küzdelmet.
- 115 Amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság arra a következtetésre jutna, hogy a vitatott nyilvántartás felállítása olyan közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához szükséges, amellyel a 95/46 irányelv 7. cikke e) pontjának megfelelően az adatkezelésért felelőst ruházták fel, e bíróságnak még azt kellene ellenőriznie, hogy a személyes adatok ezen kezelésének jogszerűségével kapcsolatos, az ezen irányelvben előírt egyéb feltételek – különösen az irányelv 6. és 10–12. cikkéből eredő feltételek – teljesülnek-e.
- 116 Egyébként, amennyiben indokok állnának fenn a 95/46 irányelv 13. cikke értelmében az utóbb említett cikkekben előírt, az érintett személy tájékoztatáshoz való jogához hasonló egyes jogok korlátozására, az ilyen korlátozásnak az említett 13. cikk (1) bekezdésében érintett, úgymint különösen az adózás terén fontos gazdasági vagy pénzügyi érdek biztosításához szükségnek kellene lennie, és jogszabályokon kellene alapulnia, amint az a jelen ítélet 96. pontjából kitűnik.
- 117 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 95/46 irányelv 7. cikkének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a személyes adatok tagállami hatóságok általi, az adóbeszedés és az adócsalás elleni küzdelem céljából való olyan kezelése, mint amelyre az alapügyben a vitatott nyilvántartás felállításával az érintett személyek hozzájárulása nélkül sor került, feltéve egyrészt, hogy ezeket a hatóságokat a nemzeti jogszabályok az e rendelkezés értelmében vett közérdekből elvégzendő feladatokkal ruházták fel, hogy e nyilvántartás felállítása és az érintett személyek nevének e nyilvántartásba való feltétele a követett célok megvalósítására ténylegesen alkalmas, és annak érdekében ténylegesen szükséges, és hogy elegendő valószínűsítő körülmény létezik annak vélelmezésére, hogy az érintett személyek jogosan szerepelnek az említett nyilvántartásban, másrészt pedig hogy a személyes adatok ezen kezelésének jogszerűségével kapcsolatos, a 95/46 irányelvben előírt valamennyi feltétel teljesül.

A negyedik kérdésről

- 118 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a Charta 47. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes, hogy valamely nemzeti bíróság, amely megállapította, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben az Emberi Jogok Európai Bírósága és a Bíróság ítélezési gyakorlata között eltérések állnak fenn, az utóbbit részesíti előnyben.
- 119 Márpedig ezt a kérdést a kérdést előterjesztő bíróság általánosan tette fel, és nem pontosította egyértelműen és konkrétan, hogy az általa felhozott eltérések miben állnak.
- 120 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalmára vonatkozó követelmények kifejezetten szerepelnek a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkében, amelynek ismerete a kérdést előterjesztő bíróságtól az EUMSZ 267. cikkben létrehozott együttműködés keretében elvárható, és amelyeket szigorúan tiszteletben kell tartania. Így a kérdést

előterjesztő bíróságnak pontosan meg kell jelölnie azon okokat, amelyek arra késztették, hogy felvesse az uniós jog egyes rendelkezéseinek értelmezését, és amelyek alapján szükségesnek tartotta, hogy kérdéseket terjesszen a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra. A Bíróság már megállapította, hogy elengedhetetlen, hogy a nemzeti bíróság minimálisan megmagyarázza az általa értelmezni kért uniós jogi rendelkezések megválasztását, valamint azt a kapcsolatot, amelyet e rendelkezések, valamint az előtte folyamatban lévő jogvitára alkalmazandó nemzeti szabályozás között megállapít (2017. március 9-i Milkova ítélet, C-406/15, EU:C:2017:198, 72. és 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 121 Az említett követelmények szintén tükröződnek az Európai Unió Bíróságának a nemzeti bíróságok figyelmébe ajánlott, az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek előterjesztésére vonatkozó ajánlásaiban (HL 2016. C 439., 1. o).
- 122 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a negyedik kérdés nem felel meg az előző pontokban felidézett követelményeknek.
- 123 Arra is emlékeztetni kell, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az előzetes döntéshozatalra utalást nem az általános vagy hipotetikus kérdésekkel kapcsolatos tanácsadó vélemények megfogalmazása indokolja, hanem az uniós jogot érintő jogvita tényleges megoldásának szükségessége (lásd: 2016. december 21-i Tele2 Sverige és Watson és társai ítélet, C-203/15 és C-698/15, EU:C:2016:970, 130. pont).
- 124 Ebből következik, hogy a negyedik kérdés elfogadhatatlan.

A költségekről

- 125 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétesek az olyan nemzeti jogszabályok, amelyek a bírósági jogorvoslat valamely személy általi gyakorlását – amely személy azt állítja, hogy megsértették a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel biztosított, a személyes adatok védelméhez való jogát – attól teszik függővé, hogy előzőleg kimerítették a nemzeti közigazgatási hatóságok előtt rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket, feltéve hogy az említett jogorvoslati lehetőségek gyakorlásának konkrét módjai nem érintik aránytalanul a Charta 47. cikkében említett, a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot. Többek között az szükséges, hogy a nemzeti közigazgatási hatóságok előtt rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségek előzetes kimerítése ne eredményezze a bírósági jogorvoslat előterjesztésének lényeges késedelmét, vonja maga után az érintett jogok elévülésének felfüggesztését, és ne járjon számottevő költségekkel.
- 2) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az, hogy valamely nemzeti bíróság elutasítja a személyes adatoknak a 95/46 irányelvvel biztosított védelmének megsértésére vonatkozó bizonyítékként a vitatotthoz hasonló olyan nyilvántartást, amelyet az érintett személy mutatott be, és amely az utóbbira vonatkozó személyes adatokat tartalmaz, amennyiben e személy ezt a nyilvántartást az ezen adatok

kezeléséért felelős jogszerűen megkövetelt hozzájárulása nélkül szerezte meg, kivéve ha az ilyen elutasítást nemzeti jogszabályok írják elő, és az tiszteletben tartja a hatékony jogorvoslathoz való jog lényeges tartalmát, valamint az arányosság elvét.

- 3) A 95/46 irányelv 7. cikkének e) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a személyes adatok tagállami hatóságok általi, az adóbeszedés és az adócsalás elleni küzdelem céljából való olyan kezelése, mint amelyre személyek alapügyben szóban forgóhoz hasonló nyilvántartásának felállításával az érintett személyek hozzájárulása nélkül sor került, feltéve egyrészt, hogy ezeket a hatóságokat a nemzeti jogszabályok az e rendelkezés értelmében vett közérdekből elvégzendő feladatokkal ruházták fel, hogy e nyilvántartás felállítása és az érintett személyek nevének e nyilvántartásba való feltétele a követett célok megvalósítására ténylegesen alkalmas és annak érdekében ténylegesen szükséges, és hogy elegendő valószínűsítő körülmény létezik annak vélelmezésére, hogy az érintett személyek jogosan szerepelnek az említett nyilvántartásban, másrészt pedig hogy a személyes adatok ezen kezelésének jogszerűségével kapcsolatos, a 95/46 irányelvben előírt valamennyi feltétel teljesül.

Aláírások